

BOGUMIŁ WICIK
1940-2019

Bogumił Wicik urodził się 31 lipca 1940 roku w Kolonii Glina, w powiecie lipskim. Zmarł 16 grudnia 2019 roku w Warszawie.

Uczył się w Liceum Ogólnokształcącym w Iłży. Egzamin maturalny zdał w 1957 roku. W latach 1957-1962 studiował geografię na Uniwersytecie Warszawskim. Specjalizował się w zakresie geografii fizycznej. Opiekunem jego pracy magisterskiej zatytułowanej „*Gleby okolic rezerwatu Polichno*” był doc. dr Marek Prószyński. Po ukończeniu studiów został zatrudniony w Katedrze Geografii Fizycznej UW. Początkowo jako stażysta, następnie jako asystent. W latach 1965-1969 odbył studia doktoranckie w Instytucie Geografii PAN. Po ich ukończeniu powrócił do pracy w Uniwersytecie Warszawskim.

W 1973 roku odbyła się obrona jego pracy doktorskiej. Podstawę przewodu stanowiła rozprawa zatytułowana „*Studia porównawcze gleb okolic Warszawy i Moskwy*”. Promotorem był M. Prószyński, a funkcję recenzentów pełnili profesorowie: J. Kondracki, S. Uziak i F. Kuźnicki. W 1974 roku został awansowany na stanowisko adiunkta, a od 1990 do 2005, czyli do momentu przeniesienia na emeryturę, był zatrudniony jako starszy wykładowca. Po 2005 roku, jako pracownik emerytowany, przez wiele lat prowadził zlecane zajęcia dla studentów geografii Uniwersytetu Warszawskiego.

Zainteresowania naukowe dr Bogumiła Wicika obok ogólnej geografii fizycznej dotyczyły geografii gleb i gleboznawstwa oraz geochemii. Prowadzone przez niego badania mieściły się również w polu badawczym paleogeografii (badania osadów dennych jeziora Gościąż, badania jezior tatrzańskich). Był uczniem i współpracownikiem doc. M. Prószyńskiego, a także kontynuatorem jego dzieła. Geografię traktował szeroko. Podkreślał znaczenie badań zespołowych. Wielką wagę przywiązywał do bezpośrednich obserwacji terenowych. Cechowała go intuicja badawcza i dążność do szczegółowego traktowania analizowanych zjawisk. Prowadzone przez niego badania dotyczyły zróżnicowanych krajobrazów i pozwoliły na zgromadzenie bogatej dokumentacji.

Miał liczne kontakty zagraniczne. W 1966 roku odbył półroczny staż w Instytucie Geografii Akademii Nauk w Moskwie. W 1979 roku uczestniczył w ekspedycyjnych badaniach w Mongolii organizowanych przez Instytut Geografii PAN, natomiast w ramach współpracy międzynarodowej Uniwersytetu Warszawskiego parokrotnie prowadził badania terenowe w Bułgarii (lata 1982-1989), a także na Kubie (1987) i w NRD (1988). Brał też udział w konferencjach i związanych z nimi wycieczkach oraz w wyjazdach badawczych organizowanych wspólnie ze współpracującymi placówkami naukowymi (m.in. do Czechosłowacji, Gruzji, Rosji).

Był autorem i współautorem wielu artykułów i notatek naukowych, a także kilku podręczników akademickich, wśród których na szczególną uwagę zasługuje pierwszy polski podręcznik z dziedziny geochemii krajobrazu opublikowany przez Wydawnictwo Naukowe UMK w Toruniu w 2012 roku, w którym B. Wicik zajmował się problematyką gleboznawstwa i geochemii krajobrazu, a zwłaszcza systematyką krajobrazów geochemicznych. Był również współautorem skryptów wydanych przez PWN „*Metody szczegółowych badań geografii fizycznej*” (1993) i „*Geograficzne badania środowiska przy-*

rodniczego” (2004), a także monografii „*Przyroda województwa mazowieckiego i jej antropogeniczne przekształcenia*” – NFOŚ 2017.

Miał też istotne osiągnięcia na polu dydaktyki. Był utalentowanym nauczycielem akademickim. Prowadził zajęcia dla kilku pokoleń młodych geografów oraz dla studentów ochrony środowiska. Wykładał gleboznawstwo i geografię gleb. Jego zajęcia dotyczyły również metodyki badań i praktycznych aspektów nauki o środowisku przyrodniczym. Kierował ćwiczeniami terenowymi. Prowadził liczne prace magisterskie. Był lubiany i ceniony przez studentów.

W okresie 1976-2005 kierował Pracownią Glebową (Geochemii Krajobrazu). Przez kilkanaście lat był członkiem Rady Naukowej Kampinoskiego Parku Narodowego i Gostynińsko-Włocławskiego Parku Krajobrazowego. Był członkiem Rady Fundatorów Narodowej Fundacji Ochrony Środowiska. Aktywnie uczestniczył w pracach Komisji Genezy, Klasyfikacji i Kartografii Gleb Polskiego Towarzystwa Gleboznawczego.

Dr B. Wicik był w 1986 roku odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi, a w 2006 roku otrzymał Medal Jerzego Kondrackiego za zasługi dla Wydziału Geografii i Studiów Regionalnych. Był też parokrotnie nagradzany przez Rektora Uniwersytetu Warszawskiego. Były to zarówno nagrody za osiągnięcia naukowe, jak i związane z działalnością dydaktyczną.

Miałem możliwość bliższej z Nim współpracy. Prowadziliśmy wspólnie terenowe zajęcia dydaktyczne, wyjeżdżaliśmy na konferencje i badania terenowe. Współpraca dotyczyła również działalności publikacyjnej. Bogumił Wicik zawsze imponował znajomością omawianej problematyki i dobrym przygotowaniem. Był wzorem rzetelności i zaangażowania. Będzie nam brakowało Jego mądrości i bezinteresownej życzliwości. Niech spoczywa w pokoju.

Andrzej RICHLING
Zakład Geoekologii
Wydział Geografii i Studiów Regionalnych
Uniwersytet Warszawski
a.richling@uw.edu.pl